

I MUKTA BHO GAVALI

II PERIYATIRUMUDI
YADAVU

శ్రీ

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

—॥—

శ్రీమదనంతాంశసంభూతులగు

భగవద్రామానుజమునీంద్రులు

జేతసులిహపరంబులయందు ఉజ్జీవించి

సుఖించుటకొఱకై సాయించిన

ఎ న బ ది లై ం దు వా ర్త లు.

ఇవి

యనమవల - అనంతాచార్యులవారిచే

శ్రీమదుమామహేశ్వరముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రించి ప్రచురింపబడియె

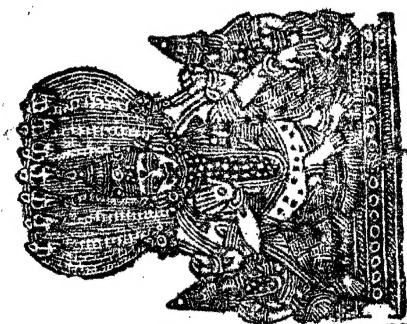
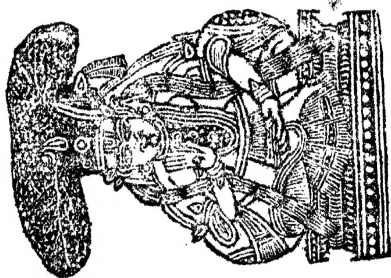
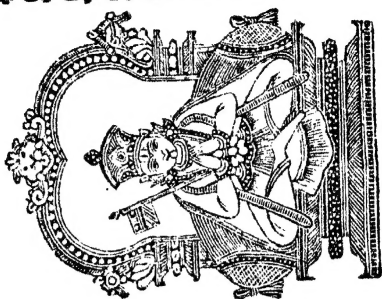
చెన్నపురి.

గంగ సంవత్సరము

దీనివెల అదొలు

Registered Copy-Right

64-42781
1990

శ్రీమతే రామానుజాయ నమః.

ఉడయవరులు పరమ
పదమునకు వేంచేయునపుడు
సర్వజనులు

కడతేరు కొఱకు తమశిష్యులకు సాయించిన.

౮౨ - వార్తలు.

ఉడయవరులు పరమ పదమునకు వేంచేయు నపుడు
సర్వజనులు కడతేరుకొఱకు తమశిష్యులకు సాయించి
అర్థవిశేషములను గురుపరంపరాప్రభావములో సాయ
చియుండు ప్రకారము ఒక అధికారికి ద్వయముతప్పవ
త్రములేదనియు, మిథునముతప్పవస్తువులేదనియు, కై
ర్యముతప్ప పురుషార్థములేదనియు, ఆచార్యాభిమానం
తప్ప మోక్షోపాయములేదనియు, భాగవతాపచారం
తప్ప మోక్షవిరోధములేదనియును సాయించిరి.

(ఇవిప్రపన్నామృతమునుండి యెత్తిచేర్చబడినవి.)

శ్రీవైష్ణవాం తృమాహూయ తత్ర తత్రస్థి తాన్య
హూమ్ । కృపామాత్రప్రసన్నార్యో యతిరాజోజగద్గు
రుః । సర్వశాస్త్రార్థసారాణిసువాక్యానిద్విసప్రతిః । స
మాహృత్యవిధాయాశుభూరిదానంచుహాయశామ్ । శ్రీవై
ష్ణవేభ్యఃప్రోవాచశిష్యేభ్యఃకరుణాణామ్॥ ❀

జగద్గురువులును దయాసముద్రులును అయిన శ్రీ ఉడ
యవరులుచేత వోజ్జీవనాథులమై అక్కడక్కడగల యనే
కులయిన శ్రీవైష్ణవులనునిలచి సర్వశాస్త్రప్రతిపాద్యము
లయిన దివ్యార్థములనుసంగ్రహించి జెబ్బదిరెండుశ్రీసూ
క్తులుగా నానతిచ్చి భూరిదానముచేసిరి. ❀

౧- స్వదేశికస్యకైంకర్యైకైంకర్యైవైష్ణవస్యచ । ప్ర
పత్తింసుసమాంకృత్వాకైంకర్యంకారయేత్సదా॥

స్వాచార్యకైంకర్యమందును భాగవత కైంకర్యమం
దును సమప్రతిపత్తిచేయవలసినది॥ ❀

౨. పూర్వాచార్యోక్తవాక్యేషు విశ్వాసేనైవవర్త
యేత్॥

పూర్వాచార్యులు సాయించిన శ్రీ సూక్తులయందు
విశ్వాసము నుంచవలయును॥ ❀

౩. నవర్తయేదిండియాణాంకింకరశ్చదివానిశం॥

నిరంతరము ఇండియ కింకరులై యుండవలదు॥

౪. సామాన్యశాస్త్రనిరతోనైవతిష్ఠతేదాచన॥

సామాన్య శాస్త్రనిష్ఠులయి యుండవలదు॥

౫. భగవద్విషయేశాస్త్రానిరతస్సర్వదావసేత్॥

భగవద్విషయక విశేష శాస్త్రానిష్ఠులయి యుండవలయును॥

౬. ఆచార్యకృపయాపూర్వంసంజాతజ్ఞానసాగరః
భూయశ్శబ్దాదివిషయకింకరోనైవ వర్తయేత్॥

తొలుత ఆచార్యకృపచే జ్ఞానియైయుండి పిదపశబ్దాదివిషయకింకరుడైయుండకూడదు.

౭. సర్వాంచ్ఛబ్దాది విషయాం తృమానేవ విలోకియేత్॥

పైనజెప్పినట్టి శబ్దాదివిషయభోగములనై దింటినినవముగానూడవలయును॥

౮. పుష్పచందన తాంబూల ద్రవ్యాదిషుసుగంధిషు
వాసనాదువికార్యాణికదాచిన్నైవకారయేత్॥

చందన కుసుమ తాంబూలాదులయందు ఆశమా యుండవలసింది॥

౯. యాప్రీతిరాసీత్సతతంభగవన్నామకీర్తనా స
స్యాత్ప్రీతిహితద్భక్తామసంకీర్తనాపిచ॥

భగవన్నామకీర్తనలయందుజేయు ఆదరణభాగవనామకీర్తనలయందును జేయవలసింది॥

౧౦. కారణంభగవత్ప్రేర్మహాభాగవతాశ్రయ
ఇతిమత్వాదృఢం తేషామాజ్ఞాయావతా యేత్సదా॥

మహాభాగవతాశ్రయమే మోక్షకారణమనినమ్మి యి యాజ్ఞాప్రకారము నడవవలయును॥

౧౧. విహాయవిష్ణుకైంకర్యం కైంకర్యంవైష్ణవస్యచ।
వినశ్యేత్సనరః ప్రాజ్ఞో రాగాది ప్రేరితోయది॥ *

ఒకడు, ఎంతప్రాజ్ఞుడయినను భగవత్కైంకర్యమును
భాగవత కైంకర్యమునువిడిచి రాగాదులచే విషయప్రవ
ణుడాయెనానశించును॥ *

౧౨. వైష్ణవానామనుష్ఠానం నోపాయమితివిశ్వసేత్॥*

శ్రీవైష్ణవుల యనుష్ఠానములు ఉపాయమని తలచ
కూడదు॥ *

౧౩. ఉపేయమేవసతతం విశ్వసేత్సుచహత్మనాం॥

అట్టి శ్రీవైష్ణవానుష్ఠానమును ఉపేయమనితలచ వల
యును॥ *

౧౪. నాహ్వయేదేకవచనాన్మహాభాగవతాన్జనాన్॥

శ్రీవైష్ణవులను ఏకవచనముగా బిల్వరాదు॥ *

౧౫. పూర్వాంజలింవైష్ణవానాం దృష్టమాత్రేణకా
రయేత్॥ *

శ్రీవైష్ణవులను సేవించునపుడే పూర్వాంజలి చేయ
వలయును॥ *

౧౬. హరేర్భగవతోవిష్ణోర్వైష్ణవానాంఽవసన్నిధౌ।

పాదోప్రసార్యనవసేత్కదాచిదమలాత్మనాం॥ *

భగవద్భాగవతాచార్య సన్నిధిని కాళ్లుచాచరాదు॥

౧౭. విష్ణోర్మురోర్వైష్ణవస్యగృహణాంబదిశంప్రతి।
పాదోప్రసార్యనిద్రాంఽపకదాచిన్నైవకారయేత్॥ *

భగవద్భాగవతాచార్య తిరుమాళిగలదిక్కున కాళ్లు
చాచుకొని నిదురించరాదు॥ *

౧౮. కృతనిద్రస్యముత్తాయవదేద్గురుపరంపరాం॥
నిదురపోయిమేలుకొనునప్పుడు గురుపరంపరానుసం
ధానముచేయవలసినది॥ *

౧౯. మహాభాగవతాద్వైష్ణవిషణ్ణాస్విష్టునన్నిధౌ॥
కుర్వత్ ద్వయానుసంధానంప్రణమేద్దండవద్భువి॥ *
భగవత్సన్నిధియందు శ్రీవైష్ణవులుతిరువోలకకముగా
వేంచేసియుండు నపుడు ద్వయానుసంధానము చేయుచు
దండమునమర్చిందవలయును॥ *

౨౦. సంకీర్తకసంభగవతస్తథాభాగవతస్యవా॥ శ్రీ
వైష్ణవేషుకుర్వత్సుతాంచ్చక్త్యానాభిపూజ్యచ॥ మధ్యేహ
త్తాయగమనమపచారతమంభవేత్॥ *

శ్రీవైష్ణవులుభగవద్భాగవతగుణకీర్తకనలుచేయుచుం
డగా వారినితనశక్త్యనుసారముపూజింపక మధ్యనులేచి
పోవుట మిక్కిలియపచారము॥ *

౨౧. వైష్ణవాగమనం శ్రుత్వాగచ్ఛేదభిముఖంతదా॥
సాకంగచ్ఛేత్క్వచిద్దూరంభక్త్యాతేషాంవినిర్గమే॥ ద్వ
యోరకరణౌదాశుమహావోషఃప్రజాయతే॥ *

శ్రీవైష్ణవులు వేంచేసిరేని లేచి వారికి యెదురుగాబో
యిపిలుచుకొనివచ్చి వారుతిరుగావేంచేయునపుడు కొం
తదూరముకూడపోయిపంపకుండుట యపచారము॥ *

౨౨. ఆస్మయాత్రార్థమనిశం శేషత్వేనచవైష్ణవాన్
వినయాదిగుణైర్భక్త్యానానుసృత్యవిహతృకాన్॥ దేహ

యః త్రార్థమనిశం ప్రాకృతానాంగ్య హేగ్య హే। గత్వా
గత్వాథనామానితేషాంతేషాంచసాదరం । స్వనామ్నః
పురతఃకృత్వానియమాదీన్విహాయచ। వత్కనంవైష్ణవస్యా
స్యస్వరూపస్యైవహానిదం॥

ఆత్మయాత్రకై శేషత్వముచే శ్రీవైష్ణవులను అనువ
త్తింపక తనదేహయాత్రకు గాను సంసారులయిండ్లకుపో
యివారిపేరు ముందుతనపేరు వెనుకపెట్టుకొని నియమ
ములనువిడిచితిరుగుటస్వరూపహానికరము॥

౨౩. విష్ణుద్వైతవిమానానిగోపురాణీజగత్పతేః। దృ
ష్టమాత్రేణసహసాకారయేదంజలింతదా॥

జగన్నాథుడయిన స్వామి విమానగోపురములుగనున
ప్పుడేలేచ అంజలిచేయవలయును॥

౨౪. దృష్ట్వేతరవిమానానివిస్మయంనైవకారయేత్
దేవతాంతర విమానాదుల చూచి నప్పుడు ఆశ్చర్య
పడరాదు॥

౨౫. శ్రుత్వానవిస్మయం గచ్ఛేద్దేవతాంతరకీర్తనం॥
దేవతాంతరవాత్కలువిని సంతోషపడరాదు॥

౨౬. విష్ణోర్వావైష్ణవానాంచనామ సంకీర్తనానిచ।
కుర్వతఃపుణ్యపురుషాన్దృష్ట్వానావాప్యవై ముదం। ఆత్మే
పోహ్యపచారస్సాస్మద్యైతేషాంసునిశ్చయః॥

శ్రీవైష్ణవులు భగవద్భాగవతాచార్యగుణ కీర్తనము
లుచేయుచుండగావిని సంతోషింపక నడుమను జుట్టేపిం
చుటయపచారము॥

౨౭. శ్రీవైష్ణవానాం సర్వేషాం దేహచ్ఛాద
ఋణయేత్ ।

శ్రీవైష్ణవులవిగ్రహచ్ఛాయనుత్రొక్క రాదు॥

౨౮. స్వదేహా చ్ఛాయసంస్పర్శం వైష్ణవేషు గ-
యేత్ ॥.

తననీడశ్రీవైష్ణవులమీద పారేటట్టునడవ రాదు॥

౨౯. స్పృష్ట్యాసంసారిణః పూర్వం వైష్ణవాన్
సంస్పృశేత్ ।

ముందు సంసారులను తాకి శ్రీవైష్ణవులను స్పృశి-
రాదు॥

౩౦. వైష్ణవాయ దండ్రాయ పూర్వవందనకాఢీ
అనాదరాదికార్యాఙ్గవేయః పాతకానివై ॥

దరిద్రులయిన శ్రీవైష్ణవులుముందు వందనము జేం-
గాననాదరణజేయుట అపచారము॥

౩౧. యదిప్రణమతేపూర్వం దాసోహమితి వైష్ణవః
అనాదరేకృతతస్మిన్నపచారోమహాన్యవేత్ ॥

శ్రీవైష్ణవులు ముందు దాసోహమని ప్రణామముజేయ-
గాననాదరించుటమహా అపచారము॥

౩౨. శ్రీవైష్ణవావాంఙ్మూల నిద్రాలస్యానియానిచ-
దృష్ట్యా తానిప్రకాశ్యాశుజనేభ్యోనవదేత్త్వచిత్ । తేషాం
దోషాన్విహాయాశుగుణాంవైచప్రకీర్తయేత్ ॥

శ్రీవైష్ణవుల జన్మనిద్రాలస్యాదిదోషములను తనకు తె-
లిసినను ఒరులకు జెప్పక వారిదోషములను విడచి గుణము-
లనేకీర్తింపవలయును॥

33. విష్ణుపాదోదకం వైవ భక్తపాదోదకంతదా ।
పాక్యతేషుచపశ్యత్సునపి బేత్తోయముత్తమమ్ ॥

భాగవద్భాగవత శ్రీపాదతీర్థములను ప్రాక్యతులుచూ
గా స్వీకరింపరాదు ॥

34. తత్వత్రయస్యజ్ఞానేనరహస్యత్రయస్యచ । ర
తస్యాంఘ్రిజంతోయంగ్రహయేన్నకదాచన ॥

తత్వత్రయరహస్యత్రయజ్ఞానములేనివారి శ్రీపాదతీ
ర్థము ఒకప్పుడును గ్రహింపరాదు ॥

35. జ్ఞానానుష్ఠానయుక్తస్య సదాచారరతస్యచ ।
పాదోదకం వైష్ణవస్యపి బేత్నిత్యం ప్రయత్నతః ॥

జ్ఞానానుష్ఠానములుగల సదాచారరతులగు భాగవ
తుల శ్రీపాదతీర్థమునిత్యము స్వీకరింపవలయును ॥

36. మయిభాగవతైస్సాంభకం సామ్యబుద్ధిం నకార
మీత్ ॥

తానుతనయందుభాగవతసమబుద్ధిచేయరాదు ॥

37. ప్రాక్యతానాంచసంస్పర్శః ప్రాప్తః పామాది
యది సాతస్యచేలస్సహసా వైష్ణవాంఘ్రిజలంపి బేత్ ॥

పామాదికముగా ప్రాక్యతస్పర్శకలిగినప్పుడు కట్టు
డ్డతోపోయి తీర్థమాడి భాగవతశ్రీపాదతీర్థము స్వీకరిం
పవలయును ॥

38. వైరాగ్యజ్ఞానభక్త్యాదిగుణవంతో మహాత్మనః ।
వైష్ణవాన్మహాభాగాన్మత్వాచరమవిగ్రహే ॥ కుర్యా
త్తేషువిశ్వాసంవిశేషేణమహాత్మను ॥

జ్ఞానభక్తివైర్యాగాది గుణములుగల మహాత్ములను
విచరమదేహులనివిశేషపరిపత్తిచేయవలసినది ॥

౩౯. వైరాగ్యజ్ఞానభక్త్యాదిగుణవంతో మహాత్మకాః
యేయేభాగవతాస్తాంస్తానుద్దేశ్యాత్తివిశ్వసేత్॥ *
జ్ఞానభక్తివైరాగ్యములుగల భాగవతులయందు జా

తిగుఱాది సర్వాపణముచేయక వారలేతనకు ఉద్దేశ్యులని
నమ్మవలయును॥ *

౪౦. సగ్రాహయే ద్విష్టుతీర్థం ప్రాకృతానాంగ్య
హేషుచ॥ *

ప్రాకృతగృహములయందు భగవత్తీర్థమయినను గ్ర
హింపకూడదు॥ *

౪౧. ప్రాకృతానాం నివాసస్థా న్మనేవే ద్విష్టు వి
గ్రహాః॥ *

ప్రాకృతగృహములయందుండు భగవద్విగ్రహముల
నయిన నేవింపకూడదు॥ *

౪౨. శ్రీహరేదివ్యదేశేషుపశ్యత్సుప్రాకృతేష్వపి
తీర్థప్రసాదగ్రహణంకుర్యా దేవనసంశయః॥ *

శ్రీహరిదివ్యదేశములయందు ప్రాకృతులుచూచుచుండి
ననుసందేహింపకతీర్థప్రసాదములను స్వీకరింపవలయును॥

౪౩. యదిశ్రీవైష్ణవై ద౯ త్తంప్రసాదం విష్ణుసన్నిధౌ
ఉపవాసాదినియమయ్యుక్తోహమితిసత్యజేత్॥ *

భగవత్సన్నిధియందు భాగవతదత్తమయిన ప్రసాద
మును ఉపవాసనియమయ్యుక్తుండనని విడువరాదు॥ *

౪౪. ప్రసాదేపాశనేవిష్టో స్సర్వపాపహరేహరే
కదాచిదపిచోచ్ఛిష్టప్రతిపత్తినకారయేత్॥ *

పరమపావనమయిన భగవత్ప్రసాదమందు వారి
వీరికి యిచ్చినారని ఉచ్చిష్టప్రతిపత్తిచేయకూడదు॥ *

౪౫. సన్నిధౌ వైష్ణవానాంచ స్వగుణాన్నైవకీర్తక
యేత్॥ *

శ్రీవైష్ణవులసన్నిధిని తనగుణములు చెప్పకొనరాదు॥

౪౬. శ్రీవైష్ణవానాంసాన్నిధ్యేనాన్యంపరిభవేజ్జనం॥

శ్రీవైష్ణవులసన్నిధిని మఱియొకరిని పరిభవించరాదు॥

౪౭. గుణానుభవక్తైంకర్యం తదీయానాం మహాత్మ
నాం॥ అవిధాయత్యణంవాపినకార్యంకించిదాచరేత్॥ *

మహాత్ములయిన భాగవతులగుణానుభవక్తైంకర్యము
లను తగినమాత్రమయిననుజేయక మఱియొక కార్యమును
జేయకూడదు॥ *

౪౮. ఘటికాయాం దినైకస్యాంపణకయేద్గురుసద్గు
రౌకా॥ *

దినమునకొక గడియయైన నాచార్య గుణములను
పరిశీలంపవలయును॥ *

౪౯. ఘటికాయాం దినైకస్యామపివిశ్వాసపూర్వకం
కథాన్యప్రబంధాన్వాప్రబంధాన్గీర్తయేద్గురౌః॥ *

దినమున నొకగడియయైనను వీశ్వాసపూర్వకముగా
కమ్మల్యారులు మొదలగువారు పొందించిన తిరువాక్య
ముఖ మొదలగు ప్రబంధములను ఆచార్యవైభవమును
పరిశీలంపవలయును॥ *

౫౦. దేహాభిమానాభిస్సార్థంసహవాసంనకారయేత్॥

దేహాభిమానులతో సహవాసము జేయరాదు॥ *

౫౧. శ్రీవైష్ణవానాంచిన్హానిధృత్వాపివిషయాతురైః॥

శ్రీస్సార్థంవంచకజనై స్సహవాసంనకారయేత్॥ *

శ్రీవైష్ణవచిన్హములుధరించుకొని విషయప్రవణులయి

యుండువంచకులతో సహవాసముచేయరాదు॥ *

౫౨. నభాషయేచ్ఛ సతతంపరదూషణతత్పరైః॥ *

పలుమారు పరులనిందించువారితో సంభాషింపరాదు॥

౫౩. దేవతాంతర భక్తానాంసంగదోషనివృత్తయే॥

శ్రీవైష్ణవైర్గుహాభాగై స్సల్లాపంకారయేత్సదా॥ *

దేవతాంతరభక్తులసంగదోషమును పోగొట్టుటకై మహానుభావులగు శ్రీవైష్ణవులతో సల్లాపము చేయవలయును॥

౫౪. తదీయదూషకజనాన్న పశ్యేత్పురుషాధమాన్
నై వావలోకయేత్సాహారానపచారపరాన్తురైః॥ *

భాగవతదూషకులయిన జనులను గాని ఆచార్యాపచారపరులయిన క్రూరులను గాని చూడకూడదు॥ *

౫౫. ద్వయైకనిష్ఠేఃపురుషైస్సంగతింకారయేత్సదా॥

ద్వయోనుసంధానపరులగు భాగవతులతో నెల్లప్పుడు నుసహవాసముచేయవలయును॥ *

౫౬. ఉపాయాంతరనిష్ఠాంశ్చపురుషాన్పురిత్యర్జయేత్॥

ప్రపత్తిధర్మనిరతైఃకనై స్సహవసేత్సదా॥ *

ఉపాయాంతరనిష్ఠులను ఉపేక్షించి ప్రపత్తి నిరతులయినవారితో నెల్లప్పుడు సహవాసముచేయవలయును॥ *

౫౭. రహస్యత్రయసారజ్ఞైస్తత్వత్రయవిశారదైః॥

మహాభాగవతైస్సార్థంసహవాసంచకారియేత్॥ *

రహస్యత్రయసారజ్ఞులు తత్వత్రయజ్ఞానవిశారదులు నైన మహాభాగవతులతో సహవాసముచేయవలయును॥

౫౮. అర్థకామపరై స్సార్థకంకదాచిన్నవసేత్సదా॥

భాగవద్భక్తినిష్ఠైశ్చసల్లాపంకారయేత్సదా॥ *

అర్థకామపరులతో సహవసించక భగవద్భక్తినిష్ఠుల
తో సదాసల్లాపముచేయవలయును॥ *

౫౯. వైష్ణవేనతిరసాఁరఃకృతోహేభవతేయదిఅప
కారస్మృతింతస్మాదకృత్వామానతోవసేత్॥ *

శ్రీవైష్ణవులు తన్నుపరిభవించినను వారిమీద అపకా
రస్మృతిమాని మానముతోనుండవలయును॥ *

౬౦. సంజాతావైష్ణవస్యా నీదుబ్ధిహింసాపరమేపదే।
శ్రీవైష్ణవేభ్యస్సర్వేభ్యఃకారయత్సతతంహితం॥ *

శ్రీవైష్ణవునికి పరమపదమందుబుద్ధికలిగినప్పుడు శ్రీవై
ష్ణవులకెల్ల హితముచేయవలయును॥ *

౬౧. ధర్మాదపేతంయత్కర్మ యద్యపిస్యాన్మహాభ
లం। నతస్సేవేతమేధావీనహితస్థితముచ్యతే॥ *

భగవదాజ్ఞావిరుద్ధములయిన కర్మముమహాభలప్రదము
లయినను వానిజ్ఞానాధికుడైన ప్రపన్నుడుచేయకూడదు॥

౬౨. నానర్పితాన్నంహరయేకదాచిదపిభక్షియేత్।
పుష్పచందనతాంబూలవస్త్రోదకఫలాదికం । నానర్పితం
తుహరయేత్కదాచిదపిధారియేత్॥ *

భగవన్నివేదితముగాని యన్నమునుభక్షింపకూడదు.
పుష్పచందన తాంబూలాదులయినను భగవదర్పణములే
కనుపయోగపరచుకొనరాదు॥ *

౬౩. సాధనాంతరసంప్రాప్తమథకామాదిహేతు
నా। అయాచితమపిప్రాప్తంనగృహ్ణీయ్యాత్కదాచన॥ *

అర్థకామాదిసాధనములయిన సాధనాంతరములుచే
యువారికలన అయాచితంబుగా నథాకాదులుదొరికినను
గ్రహింపకూడదు॥ *

౬౪. జాత్యాద్యగుప్త మన్నాద్యం భుజీయాత్తచ్చ
సాదరం॥ *

జాత్యాశ్రయనిమిత్తదుష్టముగానియన్నాదులను ప్రప
న్నుడుభుజించవలయును॥ *

౬౫. స్వదేహ ప్రయిభోగాంస్తు నార్యయేత్పరమా
శ్మనై॥ *

తనకుయిష్టములనియెంచి పదార్థములను భగవంతు
నకు అర్పింపకూడదు॥ *

౬౬. శాస్త్రీయసర్వభోగాంస్తువిష్టవేతాత్సమర్ప
యేత్॥ *

శాస్త్రోక్తములయిన సర్వపదార్థములను శ్రీయః ప
తికి సమర్పింపవలయును॥ *

౬౭. విష్ణ్వర్పితాన్నపానీయభక్త్యాదిషుసుగంధిషు।
ప్రసాదబుద్ధికతవాభోగబుద్ధిహీనక్వచిత్॥ *

భగవదర్పితములయిన యన్నపానీయ చందన తాం
బూలాదులను ప్రసాదబుద్ధిచేయవలయును గాని భోగబు
ద్ధిచేయకూడదు॥ *

౬౮. కైంకర్యబుధ్యా కమాణి శాస్త్రీయాశ్చేవ
కారయేత్॥ *

శాస్త్రీయములయినసర్వ కర్మలను కైంకర్య బుద్ధిచే
చేయవలయును॥ *

౬౯, మంత్రత్రయార్థనిష్ఠస్యమహాభాగవతస్యచ। ఆ
పచారంవినానాన్యదాశ్మనోనాశకారణం। ఆశ్మనోహి
తమేతుత్వంతస్సుభోగ్లాసనంవినా॥ *

మంత్రత్రయాథాను సంధాన పరులగు మహాభాగ

వతులయెడల నపచారపడుటకంటే వేరే ఆత్మనాశనము లేదనియు అట్టిభాగవతులముఖోల్లాసముకంటే వేరే మోక్షహేతువలేదనియు తెలిసికొనవలయును॥ *

౭౦. పూజనాద్విష్టుభక్తానాంపురుషార్థోస్థితేతరః |
తేషువిద్వేషతఃకించినాస్థినాశనమాశ్చనః॥ *

మహాభాగవతపూజకంటే వేరే పురుషార్థకామలేదనియు వారులయెడ ద్వేషముకంటే వేరే ఆత్మనాశకారణములేదనియు తెలుసుకొనవలయును॥ *

౭౧. అర్చవిష్టా శిలాధీర్గురుషునరమతిర్వైష్ణవేజా
తిబుద్ధి | ద్విష్టోర్వాష్ణవానాంకలిమలమథనేపాదతీర్థైంబు
బుద్ధిః | సిద్ధేతన్నామమంత్రేనకలకలుషహేళబ్ధసామాన్య
బుద్ధిః | శ్రీశేసర్వేశ్వరేశేతదితరసమధీర్యస్యవానారకీసః॥

భగవదర్చవిగ్రహములయందు శిలాదివికారబుద్ధియు ఆచార్యునియందు నరబుద్ధియు, శ్రీవైష్ణవులయందు జాతిబుద్ధియు, సకలపాపహరిమైన భగవద్భాగవత శ్రీపాదతీర్థమందు సామాన్యజలబుద్ధియు, భగవత్సంత్రమునందు సామాన్యశబ్దబుద్ధియు, సర్వేశ్వరుడయిన శ్రీయఃపతియందు దేవతాంతరసమబుద్ధియుగలవాడు నిత్యనరకప్రాప్తుడవును॥ *

౭౨. శ్రీమద్భాగవతార్చనంభగవతః పూజావిధేరు
త్తమం | శ్రీవిష్ణోరవమాననాద్గురుతరం | శ్రీవైష్ణవోల్లంఘనం |
తీర్థాదచ్యుతపాదజాద్గురుతరం | తీర్థంతదీయాఽఘ్నిజం | త
స్మాన్నిత్యమతంద్రితోభవసతాంతేషాంసమారాధనే॥ *

భగవదారాధనమునకన్న భాగవతారాధనముత్తమ

మనియు, భగవదపచారముకన్న భాగవతాపచారము అ
త్యంతక్రూరమనియు, భగవత్పాదతీర్థమైనగంగకంటే భా
గవత శ్రీపాదతీర్థము అధికమనియు తెలిసియుట్టి భాగవతకు
లసమారాధనమందు జాకరూకుడై యుండవలయును॥ *

ఈ డెబ్బది రెండు వార్తలు నుపదేశింపగానే శిష్యులు
యిష్టదుఃఖోత్తగా నీవిశేషార్థములును పదేశించుటకు కారణ
మేమని శంకింపగా ఉడయవరులును దావరాదనియెం
చి నేటికి నాలవదినమందు పెరియ పెరుమాళ్ల తిరువడిఱు
శనారోహించుతలంపున నున్నామని కారణమును తెలియ
జేసి వారల దుఃఖోపశాంతి కై కొన్నియు పాఠములను
చెప్పి దుఃఖోపశాంతి చేసిన పిమ్మట నీ శిష్యులందరును దం
డము సమర్పించి మాకు దేహమున్నంతవరకు కాలక్షేరో
పాయమును అసతీయవలయునని ప్రార్థింపగా నీ పదివా
ర్తలను సంగ్రహముగా సాయింపుచున్నారు॥ *

౧. యః కశ్చన ప్రపన్న శ్రేత్సవీవం వతః యేద్భుధః
యత్ప్రపన్నస్య చాదృష్టమీశ్వరాధీనతస్తతః । నవిచారో
త్రకతః క్యస్యం దేహస్ఫురితో యది మిథ్యాభవతి తత్తస్య
ధువమాత్మసమర్పణం॥ *

ప్రపన్నుడయినవాడు తనయదృష్టఫల మీశ్వరాధీనము
గనుక అందుకు తాను చింతింపకూడదు. అట్లు చింతించిన
అత్మసమర్పణమిథ్యయవును॥ *

౨. కర్మాధీనతయా తస్య దృష్టంతత్రసశోచయేత్ । అ
తోద్వయోః ప్రపన్నస్య దృష్టాదృష్టాశ్చ కార్యయోః । నిర్భ
రత్వానుసంధానం జానేద్వమితి వైష్ణవాః॥ *

ప్రపన్నుని దేహయాత్రకర్మాధీనము గనుక వగవంబు
నిలేదు. వగచిననా స్తికుండగును॥ *

౩. ఉపాయబుద్ధ్యాకర్మాణీమాకురుధ్వంమహాత్మకాః
మీరలు కర్మలను ఉపాయబుద్ధిచే చేయుకూడదు॥ *

౪. కర్మణామేవకైంకర్యేపాప్యేభగవతోఽతిః॥
మీరుచేయుకర్మములు భగవత్కైంకర్యములని తలం
చవలయును॥ *

౫. తదీయంనామకైంకర్యం శ్రుత్వాశ్రీభాష్యమాద
రాత్॥ ప్రవతకాయధ్వంతల్లోకతత్రాగక్తిర్నచేద్యది॥
మీరు శ్రీభాష్యమునుచదువుకొనిలోకమందుప్రవతికం
పచేయవలయును. అందుకుశక్తిలేకున్నను॥ *

౬. పరాంకుశాదిమునిభిదకభిదేశకోత్తమైః కృ
తంప్రబంధమభ్యస్యశిష్యేభ్యోవదతానిశం॥
పరాంకుశాది పదుగురాశ్వారులు సాయించిన
దివ్యప్రబంధముచదువుకొనిశిష్యులకుచెప్పవలయును-అం
దుకుశక్తిలేకున్నను॥ *

౭. దివ్యదేశేషుకైంకర్యంవిష్ణవేకురుతానిశం॥
దివ్యదేశములయందు అమృథుపడి, శాత్తుపడి, తిరు
విశక్కు, తిరుమాతై, కోవిలసమ్మాజకనరంగవల్లిమొద
లగు భగవత్కైంకర్యములుచేయవలసినది. అందుకుశక్తి
లేకున్నను॥ *

౮. కుటీరవపివాక్యత్వామత్ప్రియేయాదవాచలే ము
క్తాహంకారిణస్సర్వేవాసంకురుతవైష్ణవాః॥
కుటీరవపివాక్యత్వామత్ప్రియేయాదవాచలే ము
క్తాహంకారిణస్సర్వేవాసంకురుతవైష్ణవాః॥ *

మాకత్యంతప్రియమయిన యాదవాద్రియందు కుటీర

మయిన నిర్మించుకొని నిత్యవాసముచేయుడు. అందుకు శక్తిలేకున్నను॥

౯. ద్వయార్థస్యాను సంధానం యావజ్జీవ మతంద్రితాః। కుర్వంతస్సవ్యాగేవార్యానిర్భరావసతాదరాత్॥

అర్థముతోడద్వయానుసంధానముచేయుచు నిర్భరులయిమీరిలున్నచోటనేయుండుడి. అందుకు శక్తిలేకున్నను॥

౧౦. అయంవదీయఇత్యేవమభిమానవతఃపరం। జ్ఞాగభక్త్యాదియుక్తస్యవైష్ణవస్యమహాత్మనః। ముక్తాహంకారిణస్తస్యనిదేశేవసతానిశం। అయంహిచరమోపాయోనాన్యోపాయస్తతఃపరం॥

జ్ఞానభక్తివై రాగ్యాదిపూర్ణులై, మీయందుమదీయులనే అభిమానముగలమహాత్ములయిన శ్రీవైష్ణవులచేతచేరి, నిరహంకారులయి వారియాజ్ఞాప్రకారము సంపరింపుచు నుండుడి. ఇదేచరమోపాయముగానిదీనిపైనను పాయాంతరములేదు॥

శ్లో॥ ఇత్యేవంవసతాంలోకమహతామధికారిణాం। త్రివిధావిషయాస్సంతివతికలవ్యాయధాహృతః। విరోధినోనుకూలాశ్చస్పృతాశ్చానుభయాఇతి॥ యేవిష్ణుద్వేషిణోలోకవిరోధినఇతిస్పృతాః। వైష్ణవాస్త్యనుకూలాశ్చబద్ధాశ్చానుభయాఃస్పృతాః॥ యథాప్రమోదంకుర్వన్తీప్రియవస్తుసమాగమే। వైష్ణవాలోకసేనైవతథాకుర్వన్తుధీవరాః। వహ్నిసర్పాదివద్దూరంపరిత్యాజ్యావిరోధినః॥ సంసారిణస్తృణీకృత్యకాష్ఠలోప్తతృణాదిపత్॥ వ

తిత్తవ్యంప్రపన్నానాంధు)వంతేషాంమహాశ్శనాం | వై
 శ్శవానాంహీసంగత్యాసవ్యక్షానంప్రజాయతే | తేనవి
 శ్శే)యసప్రాప్తిర్భవిష్యతిసునిశ్చయః || అతస్సర్వాశ్శవా
 కార్యావైశ్శవానాంహీసంగతిః || ప్రతికూలాదిసంసగః
 మానసంభాషణాదయః | సుదూరతఃపరిత్యాజ్యాఃప్రప
 న్నానాంమహాశ్శనామ్ || అనుకూలాననాద్రుత్యప్రతికూ
 లాన్ధనేచ్ఛయా | కృతాస్యాద్యదియాపూజాసాహారేశ్శ్చ
 కదాభవేత్ || సార్వభౌమస్యసృపతేస్తత్పుత్రంరాజసన్ని
 ధా | యథాకృతావమానేనవ్యాకులంసృపమానసం | త
 థాదేవస్యవిష్టోశ్చవ్యాకులంహృదయంభవేత్ || అథకా
 మేచ్ఛయావాపిపూజయెన్నవిరోధినః | విరోధిహంహిత
 ద్ద్రవ్యంవిరోధాయైవకేవలం || సర్వాభీష్టప్రదేదేవేహరా
 తిష్ఠతిసర్వదా | తస్మిన్విష్టావృతేయాజ్ఞాకృతాయదివిరో
 ధిషు | సార్వభౌమస్యసృపతేఃమహిష్యాక్షత్రబంధుషు | య
 దియాజ్ఞాకృతాతేనసృపస్యావద్యతాయథా | తథాపా
 స్యాద్యగవతోవద్యతామహతీధు)వం || నమానయెదనుభ
 యానర్థకామేచ్ఛయాపివా | తేభ్యఃకృతావమానేనపూ
 ర్వోపాత్తాదృఢామతిః || నచకార్యకరీతిగ్ర్యవస్తాభవతిసా
 ద్రువం || సువణకలోహయోలోకేయథారత్నవరాక
 యోః | అనుకూలానుభయయోస్తథైవమహదంతరం ||

ఇట్లు ఉజ్జీవించే అధికారికిముందుగావిమర్శించినదువ
 వలసినవిషయములుమూడుకలవు. అవియేవన్నను - అను
 కూలులు, ప్రతికూలులు, అనుభయులు, అనిముగ్గురుకల
 రు. అనుకూలులు - శ్రీవైష్ణవులు. ప్రతికూలులు - భగవ

ద్విరోధులు. అనుభయులు-సంసారులు ఈమూటిలో అనుకూలులయిన శ్రీవైష్ణవులను శేవించునపుడు- చందనకు సుమ తాంబూలములనుజూచినట్లునుప్రీతియైనమంచిపదార్థములుగన్నట్లును, మిగులప్రవతికొంచినంతోపించేది. ప్రతికూలులైనభగవద్విరోధులనుజూచునపుడు-సర్పశార్థాలాదులనుజూచినట్లుభయపడిప్రవతికొంచేది. అనుభయులనుజూచునపుడు-కొయ్యను, మట్టిపెళ్లను, చూచునట్లుతృణీకరించవలయును. ప్రతికూలులైనవారను కూలించిరాయెనా అయ్యాయనివారిని రక్షించేది. ఇట్లుచడవకద్రవ్యముమొదలగువాటియందాశచేత ప్రతికూలులైనవారిని. పూజించినసార్వభౌముడైన రాజమహిషిక్షుద్రులయిండ్లయందు, ఒడికట్టిభిక్షుమెత్తినను రాజునకు అపఖ్యాతియైనట్లునర్వేశ్యుని తిరువుల్లము మిక్కిలి నొచ్చియుండును. అర్థకామాచులయందాశచేత అనుకూలులయిన-శ్రీవైష్ణవులనుగనిసేవించక, ఆదరించకపోయిన, సార్వభౌముడైనరాజుసన్నిధిలో ఆరాజకుమారుని అవుమానపరచినవాడురాజుచేతశిక్షింపబడినట్లు మర్థకామాతురినిమీద నర్వేశ్యునితిరువుల్లముమిక్కిలికలగియుండును, అనుభయులనాదరించినరత్నమునకును, పాపాణమునకును, వాసియొలుంగనట్లు. ఇట్లు పుట్టిన జ్ఞానముకార్యకరముకాదని శేలియవలసినది.

*

౪౨ - వార్తలు.

—శుభం—

సంపూర్ణము.